

Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στον Καναδά.

Ο Ντίτερ ήθελε να ακούσει τη γενική συνέλευση. Προσπάθησε να παραμείνει ακίνητος. Προσπάθησε να ακούσει τις ομιλίες. Όμως ο αυτισμός του τον δυσκόλευε να συγκεντρωθεί. Κουνήθηκε στον καναπέ. Έπαιξε με τα παιχνίδια του. Έτρεξε τριγύρω. Μετά κοίταξε τον μπαμπά. Ο μπαμπάς καθόταν ήσυχα και άκουγε τους ομιλητές. Ο Ντίτερ ήθελε να είναι όπως εκείνος. Έτσι έβγαλε τα σύνεργά του της ζωγραφικής.

Ίσως χρωματίζοντας μία ζωγραφιά θα τον βοηθούσε να καθίσει ήσυχα.

Ενώ χρωμάτιζε, ο Ντίτερ άκουγε τον Πρεσβύτερο Τζέφρυ Χόλλαντ να μιλά. Ο Πρεσβύτερος Χόλλαντ είπε μία ιστορία για τον Ιησού. Ο Ιησούς ζήτησε από έναν πλούσιο νέο άνδρα να δώσει όλα του τα χρήματα στους φτωχούς*.

Ο Ντίτερ ήθελε επίσης να βοηθήσει ανθρώπους που δεν είχαν αρκετά χρήματα. Και είχε μία ιδέα.

Πώς θα μπορούσαν οι πίνακες του Ντίτερ να βοηθήσουν άλλους;

Η κουκουβάγια και η όρκα

«Μαμά, θέλω να ζωγραφίσω μία κουκουβάγια» είπε ο Ντίτερ. «Μπορείς να μου ζωγραφίσεις μία;»

«Βέβαια» είπε η μαμά. Ζωγράφισε μία κουκουβάγια.

Ο Ντίτερ βούτηξε το πινέλο του σε λίγο χρώμα. Ζωγράφισε πρώτα τις φτερούγες της κουκουβάγιας. Έκανε μερικά φτερά καφέ και μερικά φτερά πορτοκαλί. Καθώς ζωγράφιζε, άκουγε τις άλλες ομιλίες. Ακόμη και όταν όλες οι ομιλίες τελείωσαν ο Ντίτερ συνέχισε να εργάζεται. Ήθελε η κουκουβάγια να είναι τέλεια.

Επιτέλους ο Ντίτερ τελείωσε. Έδειξε την κουκουβάγια στη μαμά.

«Φαίνεται τέλεια!» είπε η μαμά. «Θα πρέπει να την κρεμάσουμε;»

Ο Ντίτερ κούνησε το κεφάλι του όχι. «Θέλω να την πουλήσω και να δώσω τα χρήματα για να βοηθήσω ανθρώπους που δεν έχουν αρκετά χρήματα. Όπως έλεγαν στη συνέλευση.»

Η μαμά χαμογέλασε. «Για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε.»

Ανήρτησε μία φωτογραφία της ζωγραφιάς του Ντίτερ για να πουληθεί στο Διαδίκτυο. Η μαμά έγραψε ότι είπε ο Ντίτερ πως θα έδινε τα χρήματα σε ένα καταφύγιο για ανθρώπους χωρίς σπίτι.

Την επομένη, ο Ντίτερ και η μαμά έλεγξαν την ανάρτηση. Ο Ντίτερ δεν μπορούσε να το πιστέψει! Πολλοί άνθρωποι ήθελαν να αγοράσουν τη ζωγραφιά του. Χαιρόταν που τόσοι πολλοί άνθρωποι ήθελαν να βοηθήσουν.

Ένα εστιατόριο στην πόλη του Ντίτερ ζήτησε να αγοράσει τη ζωγραφιά. Είπαν ότι θα πλήρωναν 10 φορές περισσότερα από αυτά που είχαν ζητήσει ο Ντίτερ και η

μαμά! Άλλα καταστήματα του ζήτησαν επίσης ζωγραφίες. Ο Ντίτερ είχε περισσότερη δουλειά να κάνει!

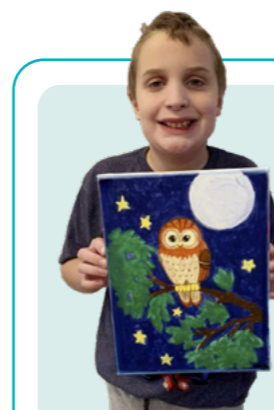
Η μαμά εντόπισε περισσότερα ζώα και ο Ντίτερ έβγαλε τις μπογιές του. Έβαψε έναν λύκο, ένα λιοντάρι και μία όρκα. Του άρεσε περισσότερο η όρκα. Την ονόμασε «Ότις η Όρκα». Ένα παντοπωλείο κοντά στο σπίτι του την αγόρασε. Την επόμενη φορά που ο Ντίτερ πήγε στο κατάστημα, την είδε να κρέμεται στον τοίχο!

«Κοίτα, μαμά!» Ο Ντίτερ έδειξε τη ζωγραφιά.

«Πο πο!» Είπε η μαμά. «Τώρα όποτε ερχόμαστε εδώ, μπορούμε να θυμόμαστε πώς τα ταλέντα σου βοήθησαν τους ανθρώπους.»

Ο Ντίτερ ήταν περήφανος που στους ανθρώπους άρεσαν οι ζωγραφίες του. Όμως ήταν ακόμη πιο χαρούμενος που μπορούσε να βοηθά άλλους. Χαιρόταν που είχε ακούσει κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης. ●

* Από το «Το σπουδαιότερο απόκτημα», Λιαχόνα, Νοε 2021, 8-10.

Ο Ντίτερ έκανε ζωγραφίες για να πουλήσει, επειδή ήθελε να βοηθήσει ανθρώπους. Πώς θα μπορούσατε να βοηθήσετε άλλους;